

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAE HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 13. Sexdecim viris in Dalmatiam, & Galilæa[m] missis, res exploratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64112)

que in tantis calamitatum procellis, malorum solatium, veniæ pignus, pacisque: in cæteris deinceps mortalium periculis, & ærumnis perfugium omnium gentium, præsidiumque certissimum. Proinde abiret, & hæc Recinetensibus finitimisque populis nunciaret. Ille somno exci- tus, & cælesti indicio mire lætus extemplo B. Mariæ man- data exsequitur. Ac primo Recinetum profectus primo- ribus civitatis visum enarrat, cætera exponit: Mariam ipsam sui sermonis authorem nominat. Recinetensibus stupore defixis, alios deinceps populos strenuè percurrit, eadem ingenti animi ardore denuncians. Id Picentibus vanum primo somniū visum: & author à multis pro somniatore habitus. Deinde vero, quoniam de dato ademptoque diuinitus Dalmatiæ facello, Dalmatarumque Aedem Lauretanam agnoscentium testimonio, obscura que- dam per eos dies fama emanarat; collegere sese, ac tan- tam rem minimè negligendam existimarunt. Et recens eos admiratio stimulabat, quod eandem ædem ter vno anno sedem in agro Piceno mutasse meminerant. Ergo internuncij vtro, citroque missi: ac demum Recinetensi- bus authoribus, communi Picentium consilio decretum, vt ære contributo, certi homines in Illyricum, inde in Ga- lileam mitterentur rem oculis, certisque indicijs explo- raturi.

*Sexdecim viri in Dalmatiam, & Galileam
missi adfirmant miraculi fidem.*

Cap. X L I I.

*Præp. Tere.
Hier. Ang.*

Igitur sexdecim viri fide, religione, autoritate præ- stantes ex omni Piceno lecti. His datum negotium, vt Dalmatiam primum, inde Galileam explorantes, rem omnem intentius inuestigarent: & de natali B. Mariæ do- mo, quæ illis locis fuisse diceretur, comperta omnia do-
mum

mum referrent. Confestim illi transmissis Adriatico sinu,
 Terfactum delati accolis aduentus causam aperiunt sui.
 Ardebant dolore ex recenti adhuc vulnere Dalmatæ om-
 nes. Talis ergo boni amissi recordatione ingemiscientes
 summum eius desiderium vocibus, ac lacrymis testaban-
 tur. Legatis amice rogitantibus aream monstrant, quam
 B. Virginis Domus infederat: atque inibi geminam illi,
 ac similem ædem, rei monumentum, exstructam. Et simul
 integrato fletu, queruntur, ea sola Illyricis cælestis doni
 reliqua esse vestigia. Alijs tam diuini muneris concessam
 gloriam, sibi tantum famam relictam. Itaque Picentium
 legati Aedis Lauretanæ mensura, quam secum ad hunc
 vltum attulerant, quaqua versus ducta, quod vacui erat
 spatij, id Lauretanæ Aedi prorsus congruere deprehen-
 dunt. Scitati inde tempus amissi sacrosancti facelli com-
 periunt, id eodem planè tempore Illyricis ereptum, & Pi-
 centibus datum. Re satis explorata, cum vtrique com-
 memorassent præcipua vtrouque patrata miracula, ma-
 nantibus certatim lacrymis diuelluntur, alteri desiderio
 mœsti, alteri lætitiâ gestientes. Legati igitur è vestigio
 vela faciunt, & Corcyram, Cretam, Cyprum celeriter
 præteruecti in Palestinam secunda tempestate perueniunt.
 Cæterum cum iter tutum non esset, vagantibus passim
 per totam Syriam Turcicis armis; pecunia præsidium e-
 munt, quo in Galilæam perducantur, ac deinde reducan-
 tur ad nauim. Ergo augustissimum Christi sepulcrum
 Hierosolymæ venerati in Galilæam ire pergunt. Nazare-
 thum vt venere, natalem B. Mariæ inquirunt domum. De
 Christianis, qui qualescunque supererant in medio natio-
 nis prauæ, sedulo sciscitantur. Ab his edocti, quæ vigen-
 te adhuc Christiana re in Syria, partim ipsi à maioribus
 acceperant, partim suis ipsimet oculis viderant, ad opta-
 tum ducuntur locum. Reperiunt aream cum fundamen-
 tis auulsæ domus in solo relictis, quæ intentiore cura di-
 mensi, omnia omnino cum Illyricis vestigijs, Aedisque

Lauretanae forma, ac parietibus conuenire comperiunt. Re utrobique gesta ex sententia, admodum laeti conscendunt nauim: ac remenso mari, Anconam vnde soluerat, reuehuntur incolumes. Protinus domos repetunt, Magistratibusque, ac primoribus ciuitatum, vnde missi erant, comperta referentes, suam illis laetitiam impertiunt. Et Recinetenses successu laeti legationis, cuius auctores fuerant, monumentum exstare voluerunt. Rem omnem in publicas tabulas referre placuit, additis sexdecim legatorum nominibus, testimonijsque, quò res testator ad posteros foret. Earum litterarum exempla in priuatorum aedibus asseruata ad nostram vsque aetatem peruenerunt. Hæc autem per legatos cognita sunt anno à Virg. Partu M. CC. XCVI.

Hier. Ang.

Præp. Tere.

B. Virgo Lauretana Patrona à Picentibus adoptatur. Cap. XIV.

EX templo fama, vt solet, strenuè finitimas vrbes pagosque discurret, sexdecim legatos ex Illyrico, & Galilæa reuectos renunciaffe, manifestis compertum indicijs, Lauretanam Aedem esse eam ipsam domum, vbi Dei parens genita sit, & ab Angelo salutata, nimirum eandem primum ex Galilæa in Illyricum, deinde ex Illyrico in Picenum diuinitus transportatam. Et per idem fermè tempus tertiam in agro Recinetensi migrationem eadem fama vulgauerat. Ergo plerosque mortales, velut nouo ex noua fama animorum ardore concepto, ingens cupido cepit caelestis doni ad se inde vsque ab oriente transmissi in noua sede visendi, colendique. Omnes quippe ita rem vulgo interpretabantur, Deiparam Picentibus suam ostentasse tutelam. Proinde reliquum esse, vt ipsi in eius clientelam, fidemque committerent se. Confestim igitur ex omnibus prope oppidis incolæ plenis effusi portis,

Picentium
concurfus.